

ترجمه و تلخیص: فاطمه فطوره چی
عضو هیئت علمی دانشکده پرستاری و
مامایی دانشگاه علوم پزشکی تهران

Ref: jaruis, peter, "Quality in practice: the
role of education", Nurse Education To-
day, Livingston, Co.u.k, 1992 pp: 3 - 10

«عالم بی عمل همچون درخت بی ثمر
است»

این مقاله بخشی است پیرامون نحوه آموزش، چگونگی بکارگیری آموخته ها در عمل و اینکه چگونه آموخته ها در فرد متجلی خواهد شد تا به صورت تجربه همراه با خلاقیت در کارها منعکس شود. مربی نیز به عنوان مجری، ادامه دهنده برنامه آموزشی خواهد بود.

امروزه آموختن و تکامل آدمی، پارافراتراز مرحله دانش برای یادگیری گذاشته است. مهارتهای آموختن به ترتیب، گوش دادن، بحث و گفتگو، حل مسأله، تفکر خلاق، مناعت، هدف یادگیری، انگیزه و تکامل مهارتهای شخصی و بین گروهی، کار گروهی، مذاکره و تشکیلات موثر رهبری، به صورت پیچیده ای علم را دربر گرفته اند. بدینگونه است که آموزش سنتی از مرحله تئوری به صورت فراگیری، در بکار گرفتن

علم در خدمت آدمی تحقق پذیرفته است. این مقاله، اهمیت فهمیدن در یادگیری و آموزش سنتی را مورد بحث قرار می دهد. ۱- تئوری عملی در بکارگیری آموخته ها، تفاوت بین انجام دادن و تمرین کردن با قواعد صحیح و درست است. مسئله ای که امروزه مورد بحث است، این است که، انجام هر کاری هر قدر با مهارت بیشتری، انجام پذیرد، نیاز به آموختن کمتری است. بدین ترتیب، مراحل مختلف آموختن و بکارگیری آموخته ها، در ایجاد خلاقیت در

● انجام هر کاری، هر قدر با مهارت بیشتری انجام پذیرد، نیاز به آموختن کمتری وجود دارد.

● مراحل مختلف آموختن و بکارگیری آموخته ها، در ایجاد خلاقیت در علوم تجربی، بیشترین توجه را در یادگیری به خود معطوف نموده است.

علوم تجربی، بیشترین توجه را در یادگیری به خود معطوف نموده است. به عنوان نمونه می توان حرفه پرستاری را در نظر گرفت که بهترین محل آموزش این حرفه، مکان کارآموزی و کارورزی است. البته، تنها مسئولین امور نیستند که باید سعی کنند و توان خود را در این جهت بکارگیرند، بلکه پرستاران نیز باید بتوانند با تمرین و ممارست آموختنی ها را بیاموزند. باشد که مدرسین معلمین این حرفه نیز قادر به ایفای نقش خود بوده، در تمام مدت و مرحله به مرحله آموزش به گروه را ادامه دهند.

بطوریکه قضاوت آنها، کارایی فرد را در برگیرد. خلاصه اینکه هر کس در حرفه خود باید بتواند نقاط ضعف و قوت خود را در انجام کارها تشخیص داده و در رفع نواقص کوشا باشد. در گذشته، دست اندرکاران آموزش حرفه پرستاری، سعی در آموزش تئوری به فراگیران می نمودند و در نهایت به نمایش مهارت های عملی اکتفا می کردند. اما امروزه، تا حدودی این نحوه از آموزش تغییر کرده است. بدین ترتیب که با پیشرفت روزافزون علوم در دنیای کنونی و مطالب آموختنی بسیاری که در تمام حرف بویژه در پرستاری وجود دارد مسئولین آموزش را نه تنها وادار به آموزش تئوری در کلاسهای درس می نماید، بلکه، دانشجویان باید در محیط کارآموزی آموخته ها را بطور عملی فراگیرند. این چنین فراگیری، در آینده نیز باید در مراکز بهداشتی و درمانی همچنان ادامه داشته باشد و با برپایی سمینارها و کارگاهها، پیشرفت تکنولوژی و علوم جدید به همکاران ارائه

آموخته ها را بکار گیریم

۲- رابطه بین آموختن و بکارگیری آموخته ها، موضوعی بسیار پیچیده است، که باید در تمام مراحل کار مد نظر گرفته شود. زیرا آموختن یک پدیده ساده و منفرد نیست، بلکه بر عکس، مراحل گسترده ای را شامل می شود. از آن جمله آموختن از تجارب دیگران، یادگیری در کلاس درس یا محیط کارآموزی است.

در هر حال، مراکز آموزشی باید بتوانند رسالت خود را در این راستا تمام و کمال ایفا نمایند. همچنین باید اشاره نمود، تمرین کارهای پرستاری در محیط غیر آموزشی بسیار مخاطره آمیز خواهد بود.

۳- دانش عملی و آموختن از طریق انجام دادن کارها. با توجه به مباحث فوق الذکر باید اذعان نمود که دروس تئوری (نظری) بدون انجام مراحل عملی آن در محفوظات ذهن آدمی به فراموشی سپرده خواهد شد. بنابراین، وجود یک همکار در نحوه

● آموزش ضمن خدمت برای همه پرستاران، مربیان و دست اندرکاران

آموزشی، مسئولین و مدیران پرستاری از اهمیت خاصی برخوردار است:

● پرستاران جوان بعد از فارغ التحصیل شدن و شروع به کار در مراکز بهداشتی و درمانی باید همچنان به فراگیری آنها ادامه دهند.

گردد.

آموختن از شیوه بکارگیری علم در عمل بسیار ضروری به نظر می رسد. بدین ترتیب یادگیری کارهای عملی، با وجود همکاری دو نفر با یکدیگر بهتر انجام خواهد شد.

در ضمن خاطرنشان می شود، نحوه آموزش معلم و مربی در یادگیری فراگیری بی تأثیر نخواهد بود. همچنانکه در حرفه پرستاری، بیماران در بسیاری از موارد به خوبی می توانند نحوه کار پرستاری را ارزیابی نمایند و این موضوع نباید از نظر دور نگهداشته شود. اما موثرترین افراد در ارزیابی، همکاران خود پرستار خواهند بود.

یکی از این موارد، قراردادهای آموزشی در حین کار که پرستاران جوان بعد از فارغ التحصیل شدن و شروع به کار در مراکز بهداشتی و درمانی باید همچنان به فراگیری آموخته ها و بکارگیری آنها ادامه دهند، تا بتوان از این گروه جوان، افرادی خبیره و کارآموز تربیت نمود، این کار نیز میسر نخواهد شد مگر به همکاری تمامی دست اندرکاران آموزش و درمان، که به صورت آموزش فردی یا گروهی تجلی یابد.

بقیه در صفحه ۷